

Sygn. akt III U 784/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 czerwca 2013r. w Suwałkach

sprawy **J. J.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem J. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 26 listopada 2012 r. znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 784/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26.11.2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.) odmówił J. J. prawa do wznowienia wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy, z uwagi na brak stwierdzonej dalszej niezdolności do pracy.

W odwołaniu J. J. wniosła o zmianę decyzji i przywrócenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Powołała się na zły stan zdrowia i brak jakichkolwiek oznak jego poprawy. Podniosła również, iż z uwagi na wiek nie może podjąć zatrudnienia, a renta pozwoliłaby na dotrwanie do nabycia uprawnień do świadczenia przedemerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje :

J. J. (ur. (...)) w okresie od 28.05.2008r. do 31.08.2012r. była uprawniona do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 21.08.2012r. wystąpiła z wnioskiem o ponowne przyznanie prawa do tego świadczenia.

Lekarz orzecznik, który przed wydaniem orzeczenia zasięgnął opinii lekarza konsultanta z zakresu laryngologii, nie stwierdził u odwołującej niezdolności do pracy. Komisja lekarska, rozpoznająca sprzeciw odwołującej, podtrzymała orzeczenie o braku niezdolności do pracy.

Sąd poczynił ustalenia, co do aktualnego stanu zdrowia J. J. dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych odpowiednich specjalności, mając na uwadze rodzaj rozpoznanych u niej schorzeń. Biegłe z zakresu laryngologii i neurologii zostały zobligowane do wypowiedzenia się na okoliczność, czy odwołująca jest częściowo niezdolna do pracy, jakiego rodzaju jest to niezdolność (okresowa czy też stała) oraz czy w jej stanie zdrowia nastąpiła zmiana od ostatniego badania (29.04.2009r.).

Przed wydaniem opinii biegłe zapoznały się z dokumentacją medyczną i dokonały badania odwołującej. W wyniku poczynionych ustaleń rozpoznały u wnioskodawczynie schorzenia laryngologiczne oraz neurologiczne i zaopiniowały, iż ich przebieg i zaawansowanie nie czynią odwołującej niezdolną do pracy. Przeciwwskazaniem jest praca w warunkach hałasu, na wysokości, przy maszynach w ciągłym ruchu oraz wymagająca dobrego obuustronnego słuchu. Pod względem laryngologicznym odwołująca jest wydolna socjalnie. Od ostatniego badania stan jej zdrowia uległ poprawie. Pod względem neurologicznym nie stwierdzono zaburzeń na poziomie powodującym niezdolność do pracy (opinia główna k. 8-9, opinia uzupełniająca k.23).

Sąd zważył, co następuje:

Z uwagi na fakt, iż wnioskodawczynie do dnia 31.08.2012r. legitymowała się prawem do renty z tytułu niezdolności do pracy i wniosła o jej przywrócenie, żądanie to podlegało rozpoznaniu na podstawie art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.). Zgodnie z jego treścią prawo do renty, które ustało w związku z ustąpieniem niezdolności do pracy, podlega przywróceniu o ile niezdolność do pracy zostanie stwierdzona w okresie 18 miesięcy od ustania tego prawa.

Zgodnie z treścią art. 12 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolność do pracy powoduje utratę zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje jej odzyskania po przekwalifikowaniu. Utrata zdolności do pracy skutkuje ustaleniem jej stopnia, zgodnie z treścią art. 12 ust.2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez zakwalifikowanie jej do częściowej bądź całkowitej niezdolności. Ocena następuje w oparciu o przesłanki wyrażone w art. 13 ust.1 ustawy, a są nimi: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Kwestię niezdolności do pracy Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłych lekarzy sądowych. Biegli z zakresu schorzeń, na które cierpi wnioskodawczynie, wydali opinię jednoznaczną w zakresie rozpoznanych schorzeń, jak i wniosków. Nie można im zasadnie zarzucić braku rzetelności czy też fachowości. Biegli wskazali na brak pogorszenia stanu zdrowia pod względem laryngologicznym. Od ostatniego badania stan zdrowia wnioskodawczynie uległ poprawie.

Wnioskodawczynie nie przedstawiła merytorycznych zarzutów, co do rozpoznania i konkluzji opinii, a subiektywne odczucia nie stanowią podstawy do uwzględnienia odwołania. Przy rozstrzygnięciu o niezdolności do pracy uwzględnieniu podlega zarówno kryterium biologiczne tzn. stan organizmu dotkniętego schorzeniem, jak i ekonomiczne tzn. związane z utratą zdolności do zarabkowania, wykonywania pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Nie można dokonywać rozważań z pominięciem którejkolwiek z tych przesłanek i dlatego równie istotny jest poziom wykształcenia odwołującej, wiek, doświadczenie zawodowe jak również przebieg schorzeń oraz kontynuowanie procesu leczenia. Prawo do renty przysługuje nie z racji samej choroby, niesprawności organizmu, upośledzenia jego funkcji, ale z racji ich istnienia i wpływu na zdolność do podjęcia zatrudnienia (kumulatywnie). Kwestie związane z trudnościami na rynku pracy i znalezieniem zatrudnienia, nie stanowią podstawy do przyznania świadczenia z ubezpieczenia społecznego.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc orzeczono jak w sentencji.

mt